

A Bůh a Mojžíš:

❖ Stan setkávání (2. Mojžíšova 33,7-11)

- Mojžíš se setkal s Bohem ve svatostánku, kde s ním mluvil tváří v tvář (2. Mojžíšova 33,7-11).
- Upřesnění: výraz "tváří v tvář" neznamenal, že se viděli fyzicky, ale že spolu vedli plynulý dialog (ačkoli Mojžíš nikdy neviděl Boží tvář).
- Vztah mezi Bohem a Mojžíšem se postupně prohluboval.
- Mojžíš se stal věrným Božím služebníkem (list Židům 3,5), neuhasitelným majákem v temnotách a příkladným prorokem.

❖ Abychom tě poznali (2. Mojžíšova 33,12-17)

- Když Bůh řekl Mojžíšovi, že nebude doprovázet lid do Kanaánu (2. Mojžíšova 33,1-3), následoval zajímavý rozhovor (2. Mojžíšova 33,12-17):
 - (1) **Bůh:** Já tě znám jménem, našel jsi u mne milost
 - (2) **Mojžíš:** Jestliže jsem tedy nyní našel u tebe milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe
 - (3) **Bůh:** Já sám půjdu s vámi a dám vám odpočínutí
 - (4) **Mojžíš:** Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj
 - (5) **Mojžíš:** Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš
 - (6) **Bůh:** Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem
- Mojžíš strávil s Bohem 40 dní a obdržel Desatero přikázání a instrukce pro stavbu svatyně. Nyní byl opět před ním a přimlouval se za lid. Zdálo se, že zná Boha docela dobře, protože s ním mluvil velmi důvěrně. V jakém smyslu ho tedy potřeboval znát (2. Mojžíšova 33,13)? V jakém smyslu ho i my potřebujeme znát?

B Boží sláva:

❖ "Dovol mi spatřit tvou slávu!" (2. Mojžíšova 33,18-23)

- Mojžíš prosil: "Dovol mi spatřit tvou slávu!" (2. Mojžíšova 33,18) + Bůh odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou" (2. Mojžíšova 33,19) + To, co mu Bůh ukázal, byl jeho charakter (2. Mojžíšova 34,6.7) => Boží sláva je jeho dobrota, tedy jeho charakter.
- A tak naše "sláva" má odrážet Boží charakter v našich životech (2. list Korintským 1,12; 3,18).
- Když se podíváme na kříž, máme největší zjevení Boží slávy, dobroty a charakteru.

❖ Sebezjevení Boha (2. Mojžíšova 34,1-28)

- Bůh ukázal Mojžíšovi svou slávu, když posedmé vystoupil na Sinaj.
- Vize Boží slávy se ukázala být sebevyhlášením božského charakteru (2. Mojžíšova 34,6.7). Při tomto záblesku Boží lásky Mojžíš uctíval Hospodina (2. Mojžíšova 34,8; 1. list Janův 4,19).
- Nakonec Bůh zopakoval svou smlouvu s Izraelem a odpustil jim epizodu s teletem.

❖ Mojžíšova zářící tvář (2. Mojžíšova 34,29-35)

- Mojžíš již mnohokrát mluvil k Bohu "tváří v tvář" a až do té doby jeho tvář nikdy nezazářila. Co se změnilo tentokrát? Všimněte si navíc, že tato změna trvala dlouhodobě (2. Mojžíšova 34,34.35).
- Mojžíš znal Boha mnohem lépe. Jejich přátelství dorostlo k dospělosti. Spatřil Boží slávu a byl touto slávou proměněn.
- V návaznosti na tuto epizodu nás Pavel zve, abychom následovali Mojžíše a hleděli na Boží slávu, která se promění jako on (2. list Korintským 3,12-18).
- Mojžíš je vzorem, který ukazuje, co pro nás Bůh může udělat, když mu dovolíme, aby proměnil náš charakter a zformoval nás ke svému božskému obrazu.